

MAGYARORSZÁGI

BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK

SZAKLAPJA

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre ————— 8 korona
Fél évre ————— 4 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. ker., Dob-utca 49, II. 13. sz.
hová mindennemű levél és pénzbeli küldemé-
nyek intézendők.

Szaktársak!

Folyó hó 25-én, esütörtök este pont fél 9 órakor, a Tóth-féle vendéglő kerthelyiségében (VII., Sip-utca 7)

nyilvános gyűlés

lesz, a következő napirenddel:

1. A feloszlott betegsegélyző-pénztár.
2. A tisztí főorvos szabály-rendelete.

Minden szaktárs jelenjen meg a gyűlésen, mert rendkívül fontos dolgokról lesz szó, s csakis úgy tudjuk érdekeinket megvédeni, ha a gyűlésen jelen leszünk.

A szervező bizottság.

Betegsegélyző pénztárunk.

Betegsegélyző pénztárunk az 1907. évi XIX. t. c. 196. §-ának rendelkezése értelmében július hó 1-én megszűnt, illetőleg beolvadt a „Kerületi munkásbiztosító pénztár”-ba.

Nem a magunk jóakaratóból olvadtunk oda be, hanem a törvény rideg §-ai kényszerítették bennünket a beolvadásra. Ez már megtörtént dolog, ezen még ha akarnánk sem változtathatunk, mert a törvény szigorú és még *Vári, Szikora* és mások társaink is meg kellett előtte hajolni.

Már most csak arról lehet szó, hogy akkor volt-e jobb, amikor a munkáltatóink, illetőleg az ipartestületi klikk vezette a pénztárunkat 13 éven át, a hazaffyas tábor jövoltából. Amikor a pénztárt közönséges kortes-tanyává süllyesztették le. Amikor a volt ellenőrző orvos urak segítségével megfosztottak bennünket a pénzünkön szerzett jogainktól, ha nem szavaztunk a klikk jelöltjeire a betegsegélyző pénztár választásánál. Amikor 13 év alatt 8600 koronát osztottak szét maguk között tiszteletdíjak címén.

Vagy az utolsó 2 évben, amikor a szervezett fodrászsegédek vették át a pénztár

vezetését és szétugrasztották az osztozkodó kompaniát, felrugták a 13 éven át dédelgetett husosfazekat oly erővel, hogy annak szerte hullott eserepei nemcsak a klikken ejtettek győzhihatatlan sebeket, hanem érték az uszályukat hordozó belvárosi dandikat is, akik pillanatnyi előnyökért árulói voltak a saját testvéreiknek!

Hogy mennyire ment az osztozkodás a volt pénztárunknál, azt bizonyítja legjobban az, hogy amíg a 13 év alatt az ipartestületi klikk vezette a pénztárunkat, 8600 koronát osztottak szét egymás között tiszteletdíj címén. A pénztár állandóan deficittel dolgozott, dacára annak, hogy a megbetegedett tagoknak egy esetben sem fizették ki az öt megillető 20 heti táppénzt, hanem az ellenőrző orvosok ajánlatára nagylelkűen kiutalványoztak nekik 1—2 heti táppénzt utiköltés címén és hazaküldték levegőváltózás ürügye alatt a szülők nyakára valamely faluba, ahol a borbély végző még ma is a sebészi és halottekezelési teendőket, ahol a szegények rendes orvosi kezelés hiányában bepusztulnak a betegségekbe.

Igaz, ugyan, hogy ezek az áldatlan állapotok megszűntek a pénztárnál 1905 július hó 1-én, amikor a szervezett fodrászsegédek vették át a pénztár kezelését. A közgyűlés utasítására megszüntették a két ellenőrző-orvosi állást és alkalmaztak helyettük 6 szakorvost, hogy némileg eleget tegyenek a mai kor igényeinek, hogy a tagok jogos igényeit a gyógyászat terén kielégítsék. Nem takarékoskodtak a pénzzel, hogy több tiszteletdíj jusson, mert ezt a fogalmat a szervezett munkások nem ismerik. Mert, ha ha a tag betegsége megkívánta a vidéken való tartózkodást, elküldték a megfelelő heti táppénzzel 10—15 heti időtartamra is. Küldtek tagokat Abáziába. Kezeltettek tagokat fürdőhelyeken, vizgyógyintézetben stb. és mégis a két év alatt 3500 koronával szaporodott a pénztár vagyona, amit az V. ker. előjáróság, mint a pénztár felettes hatósága, is megállapított hivatalosan.

Vagy pedig most lesz-e jobb, hogy a pénztár beolvadt a „Kerületi munkásbiztosító pénztár”-ba. Ha az utolsó két évi eredményt mérlegeljük, azt mondhatnánk, hogy jobb volna, ha továbbra is magunknak volna külön betegsegélyzőnk. De nem szabad akkor elfelejtenünk azt sem, hogy a taglétszámunk igen csekély. A heti járulékok pedig oly alacsonyok, hogy minden jóakaratumék erőmegfeszítésünk mellett sem tudnánk megfelelni a modern gyógyászat kívánalmainak. Már pedig az egészség helyreállításánál, a gyógykezelétszénél takarékoskodni, okos-

kodni nem szabad, mert azt a beteg szenvedéssel meg.

Mindezeket mérlegelve azt kell mondanunk, hogy ezután jobb lesz. Igaz ugyan, hogy nem mi magunk vezetjük a pénztárt, de megnyugtatónkra szolgál az, hogy ezután helyettünk munkátestvéreink intézik ügyeinket a pénztárnál, akik épp oly kizsákmányolt páriák mint mi és így épp úgy ismerik ügyeinket, bajainkat, mint mi magunk.

De mindezeket leszámítva, nagy előnyünkre válik a pénztár csatlakozása azért is, mert ma már nem foghatják reánk ellenségeink, az ipartestületi klikk, hogy azért küzdünk a fodrászsegédek érdekében, hogy azért világosítjuk fel a szaktársainkat, mert a betegsegélyző pénztárnál busás fizetést huznak, mert az existenciánkat akarjuk ott biztosítani. Ezt az alaváló fegyvert új az betegsegélyző pénztári törvény kiütőre a rágalmazóink kezéből.

Mi ez alól az aljas vád alól felszabadultunk a pénztár beolvadásával és ezután kétszeres erővel fogunk küzdeni a szaktársaink érdekében. Befogjuk igazolni azt, a megtevesztett szaktársaink előtt, hogy bennünket nem az önös érdek vezérelt, hogy mi nem azért küzdöttünk a szaktársaink érdekében, mert a pénztárnál alkalmazva voltunk, hanem a szaktársi, a testvéri szeretet és kötelesség.

Csak ezután fogják belátni még az uszály-hordozók is, hogy mégis csak most jobb.

A vezetőség.

Szervezkedésünk rövid, de annál fáradságosabb ideje alatt többször bírálat tárgyává tettett szervezetünk vezetőségének működése.

Ha a bírálat tárgyilagos és a szervezett beléletében történik, annálkább helyénvalóan találja mindenki, mert annak csak hasznos következményei lehetnek. Azonban gyarló emberek vagyunk s a vezetőség általánosában ilyen szaktársakból áll s ez oknál fogva nálunk is megtörtént az, hogy a sok bírálgatás, serkentés dacára a vezetőség még mindig a régi nyomon halad, azaz — nem vezet.

A taggyűlések egész során jobbnál jobb, hasznosabbnál hasznosabb terv merült fel, amelyet maga a vezetőség vagy a tagok juttattak felszínre s amelyek hivatalos lettek volna szervezetünk megerősítését maguk után vonni, azonban a mai napig nem valósultak meg.

Ha ennek okát keressük, igen könnyen megtaláljuk. A hiba magában a tagokban rejlik. Minden csapatnak olyan vezetői vannak, mint amilyenek megérdemel.

Ha a vezetőség visszaélnék a tagok bizalmával, ha nem teljesítik a rájuk bízott feladatot, azoktól meg kell vonni a bizalmat; el kell őket csapni. Viszont, ha a tagok nem ismerik fel helyzetüket, nincsenek tisztában azon céllal, amelynek elérése érdekében szoros testvéri kapcsolatot létesítettek

V. Vágó, J. Csihi, J. Fellmer und L. Erdélyi, worauf der Vorsitzende die Sitzung auf eine halbe Stunde suspendiert.

Nach Verlauf der Pause verlas Obmann des Kandidierungskomitees V. Vágó die Namensliste der Kandidierten. Nach Abstimmung wurden gewählt: zum Sekretär: Edmund Kalocsay, zum Kassier: Viktor Vágó, zum Verwalter: Nikolaus Brenner, zum Bibliothekar: Ludwig Erdélyi. Die Wahl eines Schriftführers ließ der Ausschuß vorläufig in Schwebe. Nachdem die statutarisch festgestellte Tagesordnung erschöpft war, erklärte der Vorsitzende die Sitzung für geschlossen.

Kolozsvár. (Klausenburg.) Am 4. v. M. gründeten die hiesigen Kollegen die Kolozsvärer Ortsgruppe des Fachvereines der ungarländischen Raseur- und Friseurgehilfen. Zum Obmann der Ortsgruppe wurde Kollege Ferdinand Pató gewählt, an dessen Adresse (Kolozsvár, Malom-utca 2) eventuelle Zuschriften und Korrespondenzen zu richten sind.

Temesvár. Bekanntlich leiteten die Temesvárer Friseurgehilfen im April d. J. eine Lohnbewegung in die Wege, die — wie noch erinnerlich — mit dem vollständigen Siege unserer Kollegen endete. Natürlich können es die Herren Meister in Temesvár nicht begreifen, daß die Zeit von Anno dazumal, wo der „Bursch“ ihr willenloser Sklave war, schon vorüber sein soll, und sie es anerkennen müssen, daß ihre „Burschen“ auch so gefühlvolle Menschen sind, wie die „Herren“ und sogar fachlich dieselbe, vielleicht noch höhere Qualifikation besitzen, als sie. Die Meister fingen auch alsbald an, einzelne Punkte des Kollektivvertrages zu umgehen. Die Temesvárer Kollegen aber sind auf ihrer Hut und lassen die Sache nicht auf sich bewenden. Sie richten in dieser Angelegenheit eine Zuschrift an die Gewerkekorporation, in welcher sie ersuchten, die Arbeitgeber zur Einhaltung des Kollektivvertrages zu verhalten. Von der Erledigung dieser Zuschrift wurden die Temesvárer Kollegen im Amtswege mit folgender Zuschrift verständigt:

An das löbl. Organisationskomitee der Friseur- und Raseurgehilfen Loco.

Auf Ihre vom 16. d. M. datierte v. Zuschrift habe die Ehre zu verständigen, daß unsererseits jeder einzelne Arbeitgeber schon am 10. d. M. mittels beiliegendem Zirkular auf die strenge Einhaltung der Vereinbarung aufs energischste aufmerksam gemacht wurde.

Temesvár, 22. Juni 1907.

Julius Gyürky
Sekretär.

Das an die Arbeitgeber gerichtete Zirkular hat folgenden Wortlaut:

Gehrter Herr Fachkollege!

In Erledigung des Ausschlußbeschlusses vom 29. April d. J. ergeht an sämtliche Fachkollegen folgendes Rundschreiben:

Im Interesse der friedlichen Arbeit und der mit den Gehilfen geschlossenen Vereinbarung ergeht an alle Fachkollegen die dringende Ermahnung, die einzelnen Punkte der Vereinbarung *umso bestimmter und genau einzuhalten*, da verschiedene und oft mit Recht erhobene Klagen eingebracht werden, welche nicht allein die vitalsten und gemeinsamen Interessen aller Meister auf das empfindlichste schädigen und auf die gedeihliche Entwicklung un-

seren arg darniederliegenden Gewerbes störend wirken, *aber auch unter den Gehilfen eine bedrohliche Unzufriedenheit hervorruft.*

Insbesondere ergeht die ernste Ermahnung um die **pünktliche Einhaltung der Sperrstunden und Beschäftigung nur organisierter Gehilfen.** Daher möge jeder Meister seinen nicht organisierten Gehilfen auf diesen Umstand besonders aufmerksam machen und ihn zur **Organisierung verhalten.**

Jene Fachkollegen, welche nicht in unmittelbarer Nähe von Kasernen wohnen, werden dringend gewarnt, ihre Lehrlingen in Kasernen zu schicken, da dieselben zu wiederholtenmalen durch ärgerniserregendes Benehmen — ohne unmittelbarer Aufsicht der Lehrherren — Grund zu berechtigten Klagen geben.

Jene Meister aber, deren Wohnungen mit dem Geschäfte in Verbindung sind, werden dringend ersucht, um jedem Mißverständnis vorzubeugen, ihre Rolltüren herabzulassen, oder eine Tafel mit der Aufschrift „zárva“, „geschlossen“ an die Geschäftstüre anzubringen und diese zu sperren.

Wir hoffen zuversichtlich, daß alle Fachkollegen im wohlverstandenen eigenen Interesse und im Interesse der Solidarität — mit dessen Überwachung ein engeres Komitee betraut wurde — sich fügen werden.

Temesvár, am 10. Mai 1907.

Haller Antal m. p.
Präses.

Nachdem wir von so großartiger und geachteter Unterstützung unserer Sache seitens der löbl. Korporation und ihres würdigen Präsidenten — den wir als Muster des Fortschrittes seinen Präsidentenkollegen hinstellen möchten — nur mit der größten Anerkennung sprechen können, müssen wir andernseits konstatieren, daß auch hier, wo die Organisation musterhaft ausgebaut ist und auch behördliche Unterstützung vorhanden ist, es solche, Friseurgehilfen sich nennende Kreaturen gibt, die den Ausbeutern hilfreiche Hand bieten — zur Unterdrückung der Gesamtheit und ihrer selbst. Zu diesen jämmerlichen Kreaturen gehören in Temesvár die Friseurgehilfen: Michael Tepold, Michael Till, Peter Fendt und Peter Hoch. Wir empfehlen diese würdigen Gestalten zur besonderen Beachtung den organisierten Kollegen und Genossen.

Ausland.

Paris. Man berichtet aus Paris: Die Prinzipale haben sich davon überzeugen müssen, daß sie es auf die Dauer nicht ablehnen können, mit den Arbeitern zu verhandeln. Eine Versammlung des Arbeitgebersyndikats stimmte einer Resolution zu, in welcher der individuelle Vertrag verworfen und der Vorstand beauftragt wird, einen Kollektivvertrag von Organisation zu Organisation mit den Gehilfen abzuschließen.

La Chauxdefond (Schweiz). Aus benannter Stadt berichtet man uns: Die organisierten Kollegen stehen seit 9. Mai im Streik. Der hartnäckige Kampf wäre bereits zu unseren Gunsten entschieden, wenn nicht ein Stellenvermittler aus Deutschland die Plätze der Streikenden besetzte, wodurch wir gezwungen waren, einen Teil der streikenden Kollegen abzuschließen. Die „Arbeitswilligen“ werden nicht direkt nach La Chauxdefonds

vermittelt, sondern nach dem benachbarten Orte Locle, von wo aus sie von den boykottierten Meistern abgeholt werden.

Zugung nach Chauxdefonds-Locle ist daher nach wie vor streng fern zu halten. Wer in der Schweiz Stellung sucht, wende sich an eines der Arbeitsämter und nicht an einen Seelenhändler von Placeur.

Eine vernünftige Verordnung über die Berufslehre im Friseurgewerbe. Der Regierungsrat des Kantons Bern hat in Anwendung von § 11 des Gesetzes vom 19. März 1905 über gewerbliche und kaufmännische Berufslehre,

nach Anhörung der beteiligten Berufsangehörigen und der kantonalen Handels- und Gewerbekammer,

auf Antrag der Direktion des Innern:

beschlossen:

§ 1. Im Coiffeurgewerbe beträgt die Dauer der Lehre drei Jahre.

§ 2. Die Arbeitszeit beginnt im Sommer um halb 7 und im Winter um halb 8 Uhr und dauert: Montag und Dienstag bis 8 Uhr abends, Mittwoch, Donnerstag und Freitag bis 9 Uhr abends, Samstag bis halb 11 Uhr abends und Sonntag bis 12 Uhr mittags; vorbehalten bleiben die Gemeindefreigebungen über die Sonntagsruhe. Innerhalb dieser Zeit sollen dem Lehrling nach Möglichkeit so viele Stunden freigegeben werden, daß die wöchentliche Anwesenheit im Geschäft nicht 66 Stunden übersteigt.

§ 3. Ein Lehrmeister kann zu gleicher Zeit zwei Lehrlinge halten, jedoch darf der zweite erst in die Lehre treten, wenn der erste zweidrittel seiner Lehrzeit beendet hat.

§ 4. Werden vom schweizerischen oder kantonalen Berufsverbande die Fachprüfungen der Lehrlinge seiner Mitglieder besonders durchgeführt, so ist die diesbezügliche Prüfungsordnung der kantonalen Lehrlingsprüfungskommission zu Händen der Direktion des Innern zur Genehmigung vorzulegen (§ 17 der Verordnung vom 7. März 1906 über die gewerblichen und kaufmännischen Lehrlingsprüfungen).

Diese Lehrlinge haben die Schulprüfung (§ 24, lit. e. der Verordnung) gemeinsam mit den Lehrlingen der anderen Berufsarten zu bestehen.

§ 5. Im übrigen gelten die Bestimmungen des Gesetzes vom 19. März 1905 über gewerbliche und kaufmännische Berufslehre.

§ 6. Widerhandlungen gegen die Vorschriften dieser Verordnung werden nach § 34 des Gesetzes vom 19. März 1905 bestraft.

§ 7. Diese Verordnung tritt sofort in Kraft. Dieselbe ist im Amtsblatt bekannt zu machen und in die Gesetzsammlung aufzunehmen.

Bern, den 6. März 1907.

Die Zentralleitung, sowie die Redaktion unseres Fachorganes ersuchen die Kollegen in der Provinz, besonders aber die Obmänner der Ortsgruppen, so von ihrem Vereinsleben, wie auch von allen anderen Vorfällen in ihrem eigenen Interesse je eher Berichte zu erstatten, da selbe nur dann rechtzeitig veröffentlicht werden können.

Für die Redaktion verantwortlich: Johann Deffert.

MAGYARORSZÁGI

BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK

SZAKLAPJA

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre — — — — — 8 korona
Fél évre — — — — — 4 „

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. ker., Dob-utca 49, II. 13. sz.
hová mindennemű intézés és pénzbeli küldemé-
nyek intéződik.

Szaktársak!

Folyó hó 25-én, esztörtök este pont fél 9 órakor, a Tóth-féle vendéglő kerthelyiségében (VII., Sip-utca 7)

nyilvános gyűlés

lesz, a következő napirenddel:

1. A feloszlott betegsegélyző-pénztár.

2. A tisztí főorvos szabály-rendelete.

Minden szaktárs jelenjen meg a gyűlésen, mert rendkívül fontos dolgokról lesz szó, s csakis úgy tudjuk érdekeinket megvédeni, ha a gyűlésen jelen leszünk.

A szervező bizottság.

Betegsegélyző pénztárunk.

Betegsegélyző pénztárunk az 1907. évi XIX. t.-c. 196. §-ának rendelkezése értelmében július hó 1-én megszűnt, illetőleg beolvadt a „Kerületi munkásbiztosító pénztár”-ba.

Nem a magunk jóakarataiból olvadtunk oda be, hanem a törvény rideg §-ai kényszerítették bennünket a beolvadásra. Ez már megtörtént dolog, ezen még ha akarnánk sem változtathatunk, mert a törvény szigorú és még Vári, Szikora és méltó társaink is meg kellett előtte hajolni.

Már most csak arról lehet szó, hogy akkor volt-e jobb, amikor a munkáltatóink, illetőleg az ipartestületi klikk vezette a pénztárunkat 13 éven át, a hazaffyas tábor jövotából. Amikor a pénztárt közönséges kortes-tanyává süllyesztették le. Amikor a volt ellenőrző orvos urak segítségével megfosztottak bennünket a pénzünkön szerzett jogainktól, ha nem szavaztunk a klikk jelöltjeire a betegsegélyző pénztár választásánál. Amikor 13 év alatt 8600 koronát osztottak szét maguk között tiszteletdíjak címén.

Vagy az utolsó 2 évben, amikor a szervezett fodrászsegédek vették át a pénztár

vezetését és szétugrasztották az osztozkodó kompaniát, felrugták a 13 éven át dédelgetett husofazekat oly erővel, hogy annak szerte hullott cserepei nemesak a klikken ejtettek gyógyíthatatlan sebeket, hanem érték az uszályukat hordozó belvárosi dandikat is, akik pillanatnyi előnyökért árulói voltak a saját testvéreiknek!

Hogy mennyire ment az osztozkodás a volt pénztárunknál, azt bizonyítja legjobban az, hogy amíg a 13 év alatt az ipartestületi klikk vezette a pénztárunkat, 8600 koronát osztottak szét egymás között tiszteletdíj címén. A pénztár állandóan deficitell dolgozott, dacára annak, hogy a megbetegedett tagoknak egy esetben sem fizették ki az öt megillető 20 heti tőpénzt, hanem az ellenőrző orvosok ajánlatára nagylelkűen kiutalványoztak nekik 1—2 heti tőpénzt utóköltés címén és hazaküldték levegőváltózás ürügye alatt a szülők nyakára valamely faluba, ahol a borbély végző még ma is a sebészi és halottkezelési teendőket, ahol a szegények rendes orvosi kezelés hiányában bepusztulnak a betegségükbe.

Igaz, ugyan, hogy ezek az áldatlan állapotok megszűntek a pénztárnál 1905 július hó 1-én, amikor a szervezett fodrászsegédek vették át a pénztár kezelését. A közgyűlés utasítására megszüntették a két ellenőrző-orvosi állást és alkalmaztak helyettük 6 szakorvost, hogy némileg eleget tegyenek a mai kor igényeinek, hogy a tagok jogos igényeit a gyógyászat terén kielégítsék. Nem takarékoskodtak a pénzzel, hogy több tiszteletdíj jusson, mert ezt a fogalmat a szervezett munkások nem ismerik. Mert, ha ha a tag betegségére megkívánta a vidéken való tartózkodást, elküldték a megfelelő heti tőpénzzel 10—15 heti időtartamra is. Küldtek tagokat Abbáziába. Kezelték tagokat fürdőhelyeken, vizgyógyintézetben stb. és mégis a két év alatt 3500 koronával szaporodott a pénztár vagyona, amit az V. ker. előjáróság, mint a pénztár felesleges hatósága, is megállapított hivatalosan.

Vagy pedig most lesz-e jobb, hogy a pénztár beleolvadt a „Kerületi munkásbiztosító pénztár”-ba. Ha az utolsó két évi eredményt mérlelgezzük, azt mondhatnánk, hogy jobb volna, ha továbbra is magunknak volna külön betegsegélyzőnk. De nem szabad akkor elfelejtenünk azt sem, hogy a taglétszámunk igen csekély. A heti járulékok pedig oly alacsonyok, hogy minden jóakarunk és erőmegfeszítésünk mellett sem tudnánk megfelelni a modern gyógyászat kívánalmainak. Már pedig az egészség helyreállításánál, a gyógykezelétséknél takarékoskodni, okos-

kodni nem szabad, mert azt a beteg szenvedéssel meg.

Mindezeket mérlelve azt kell mondanunk, hogy ezután jobb lesz. Igaz ugyan, hogy nem mi magunk vezetjük a pénztárt, de megnyugtatónkra szolgál az, hogy ezután helyettünk munkástevéreink intézik ügyeinket a pénztárnál, akik épp oly kizsákmányolt páriák mint mi és így épp ugy ismerik ügyeinket, bajainkat, mint mi magunk.

De mindezeket leszámítva, nagy előnyünkre válik a pénztár csatlóása azért is, mert ma már nem foghatják reánk ellenségeink, az ipartestületi klikk, hogy azért küzdünk a fodrászsegédek érdekében, hogy azért világosítjuk fel a szaktársainkat, mert a betegsegélyző pénztárnál busás fizetést huznak, mert az existenciánkat akarjuk ott biztosítani. Ezt az alaváló fegyvert új a betegsegélyző pénztári törvény kiűtötte a rágalmazóink kezéből.

Mi ez alól az aljas vád alól felszabadultunk a pénztár beolvadásával és ezután kétszeres erővel fogunk küzdeni a szaktársaink érdekében. Befogjuk igazolni azt, a megtevesztett szaktársaink előtt, hogy bennünket nem az öns érdek vezérelt, hogy mi nem azért küzdöttünk a szaktársaink érdekében, mert a pénztárnál alkalmazva voltunk, hanem a szaktársi, a testvéri szeretet és köteleesség.

Csak ezután fogják belátni még az uszály-hordozók is, hogy mégis csak most jobb.

A vezetőség.

Szervekedésünk rövid, de annál fáradtságosabb ideje alatt többször bírálat tárgyává tettett szervezetünk vezetőségének működése.

Ha a bírálat tárgyilagos és a szervezet belsőben történik, annál inkább helyénvalóan találja mindenki, mert annak csak hasznos következményei lehetnek. Azonban gyarló emberek vagyunk s a vezetőség általánosában ilyen szaktársakból áll s ez oknál fogva nálunk is megtörtént az, hogy a sok bírálatás, serkenés dacára a vezetőség még mindig a régi nyomon halad, azaz — nem vezet.

A taggyűlések egész során jobbnál jobb, hasznosabbnál hasznosabb terv merült fel, amelyet maga a vezetőség vagy a tagok juttattak felszínre s amelyek hatváva lettek volna szervezetünk megerősítését maguk után vonni, azonban a mai napig nem valósultak meg.

Ha ennek okát keressük, igen könnyen megtaláljuk. A hiba magában a tagokban rejlik. Minden csapatnak olyan vezetői vannak, mint amilyen megérdemelt.

Ha a vezetőség visszaélnék a tagok bizalmával, ha nem teljesítik a reájuk bízott feladatokat, azoktól megkell vonni a bizalmat; o' kell őket csapni. Viszont, ha a tagok nem ismerik fel helyzetüket, nincsenek tisztában azon céllal, amelynek előrése érdekében szoros testvéri kapcsolat létesítettek

egymás között, megérdemlik, hogy az általuk bizalommal felruházott vezetőség ne respektálja utasításait. De azt hiszem, hogy itt nem állhatunk meg.

A mi szervezetünk nem azért létesült, hogy nyárspolgári színvalonon álló „önképző kör vagy bicska-egylet” intenció szerint ivászatokat vagy hazárdjátékokat rendezzenek tagjaink, szervezeteinknek nem lehet csupán az a célja, hogy a tagoktól elvegye a befizetett tagsági díjakat és mással ne foglalkozzék. Hanem igenis a fodrászsegédek nyomorult rabszolgásozásban való tengődését és gyakorlatos kizsákmányolását megszüntesse.

Szükséges szervezetünk megerősödése és különösen a közel jövő mozgalmának érdekében az igazságos, őszinte kritika.

A vezetőség jelenleg nem áll feladatának magaslatán, nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Az ilyen vezetőséget másutt a kötelelességtudó, az összesség érdekeit szívéből viselő munkások egy pillanattal sem térnek meg a helyén. De másutt ilyen vezetőség nem is lehet, mert a tagok is mások. Hogy ez nálunk is megváltozott, ahhoz szükséges, hogy a mi tagjaink is megváltozzanak. Ne tekintésük a szervezetet vásáros bődénak vagy Szent Antal perselyének, ahová fillérek csak lerakják és azután mind aki meggett mindent a saját maga és az összesség érdekében — onnan elszaladnak és várják a sült galambot. A szervezet hivatalos tagjait öntudatra ébresztani, a bennük szunnyadozó erőt megalozni és minden előző vezető eszközt megragadni, mely a fodrászsegédek lealkozott és megszégyenítő helyzetét rövidesen megváltoztatja.

Ezen célok egyikének sem volt képes a szervezet megfelelni. Hiányzott eddig a tagoknál a becsületesség arra, hogy helyzetükön javítsanak. Mert, ha érzik a fodrászsegédek azt a gyakorlatos elnyomatást, azt a szolgálatban bánásmódot és megvetést, amelyben részüket van egy munkásoktól, mint az „alamizsna” révén a közönségtől s ha ezt nem akarják tovább tűrni, úgy be kell látniuk azt, hogy a szervezetnek nem oly tagokra van szüksége, akiknek jámbor túrelme megegyezik az igazvonó állat túrelmével, amely megnyugvással engedi a járomt nyakába tenni gazdájától. Hanem igenis szüksége van a szervezetnek olyan harcra, forradalmi jeltől áthatott katonákra, akik alig várják az azt, amely az elnyomók ellen indítandó harcra szólítja őket. S ha a fodrászsegédek is, épp úgy, mint más szakma munkásait, átjárja ez a mindenek megfeszítő tűz; akkor a vezetőség képes lesz megfelelő feladatának, mert napról-napra sarkalni fogja őket az a tudat, hogy munkájában nincs magára hagyatva, velük érez, velük harcol az öntudatos szervezett fodrászsegédek összessége. *Sch. L.*

Szemle.

Veszprém. A veszprémi szaktársak folyó hó 8-án elhatározták, hogy mindannyian tagjai lesznek a szakegyletnek s nyomban beiratkoztak. Miután a városban levő szaktársak száma nem haladja meg a tizenötöt, egyelőre befizetőhely alakult. A befizetőhely megbízottja Postási Géza szaktárs. Üdvözlőjük az új harcosokat. Csak bátran előre!

Cegléd. Az itteni szaktársak is megelégték nyomoruságos helyzetüket s hogy azon változtatásnak, a szervezkedés terére léptek. Folyó hó 7-én tartott gyűléskön elhatározták a befizetőhely megalakítását s megbízottnak Soós János szaktársat választották meg.

Az itteni szaktársak szervezkedésével nemcsak a munkáltatók nagy része nincsen kibékülve, hanem — sajnos — saját testvéreik között is találkozik egy-két agyalágyult alak. A többi között egyik a következőképpen adott kifejezést hazafias lelke felháborodásának a mozgalmi bizottsághoz intézett levelében:

T. *Kemény Árpád* urnak, mint a ceglédi fodrászsegédek ötös bizottsága tagjának.

Kérem sziveskedjék a legközelebbi értekezleten tisztelt szaktársai tudomására adni, hogy én a szervezetbe semmikor és semmi körülmények közt be nem lépek, mivel én az Önök szociáldemokrata eszméinek híve nem vagyok s azokkal nem rokon-

szervezek. Megokolom ez elhatározásomat még azzal, miszerint én, ki egy év óta dolgozom ezen üzletben, soha panaszra okom még nem volt.

Továbbá tapasztaltam más szervezeteknél, hogy a szociális elvek odavezetik az embert, hogy azt a munkaadót nem „főnökének”, hanem ellenségének tekintik az a szervezett munkás. Nekem megvan az én rendes fizetésem s minden más ellátás kifogástalan, de ha én valamivel nem lennék megelégedve, azért van a felmondás, hogyha helyzetemben nem változathatók, minden ellenségességek nélkül elmegyek.

Amikor ezt szíves tudomására hozom, még egyszer ismétlem, hogy a szocializmusnak kérelhetetlen ellensége vagyok s a budapesti nagyszájú kolompokra nem hallgatom, mert tévtanáikkal a becsület magyar munkásságot félrevezetik s ők a munkások keservesen keresett s befizetett pénzén urizálnak. Felkérem, jelen soraimat szaktársai tudomására hozni. Fenyegetésektől nem félek, mert lesz erőm megtörölni s különben is sztrájk esetén mögöttem lesz a közvélemény. Így tehát a vasárnap alkuló gyűlésben sem jelenek meg. *Kassa Sándor*, fodrászsegéd.

Nevetnénk, ha nem volna sajnálni való egy a szegény rémregényeket és a kélpes „Budapest”-et olvasgató, alamizsnán tengődő „barbi”. Még hogy ő nem akarja a „főnököt” ellenségének tekinteni, aki önmagának is öntudatlanul ellensége. Szegény, rendes fizetést emleget. Hiszen a számárnak is megvan a rendes száraz bogács takarmánya, de jobban esne neki néha egy kis zöld fű, csakhogy a kötőfék nem engedje az iga mellől. Őt sem engedi a „főnök ur iránt érzett” szeretet. Ne is engedje, csak rájja tovább a bogácsot és a nadragulyát, mert bizony isten attól félünk, hogy amilyen „kérelhetetlen” ellensége a szocialistáknak, még meg is ijedne valaki tőle, amíg ki nem nyitná a száját, de csak addig, mert elárulná magát az oroszlanbörbe öltözött — „szamar”.

Maradjon csak meg becsületes magyar „János”-nak továbbra is és köszönje meg ezután is azoknak alamizsnáját — ha kap a jövőben —, akiket tévútra vezettek a pesti kolompok.

Fenyegetésről beszélsz, esem? *Hiszen vererekre nem szokás ágyúval lövöldözni!*

Erzsébetfalva. Az itteni szaktársak mozgalom előtt állanak. Ide ne utazzon senki.

Ujvidék. Ittleve szaktársaink folyó hó 7-én alakították meg a szakegylet *ujvidéki csoportját*, Tordai Aladár szaktárs az egybeírók nevében üdvözölte a megjelenteket s ajánlatára elnöknek Uzurov György, jegyzőnek Braun Antal szaktársakat választották meg. Az előadók, Sehoff szaktárs magyarul és Tatity szaktárs szerbül fejtették ki a napirend pontjait s mutatták rá a borbélymunkások rabszolgahelyzetére. Miután a jelenlévők a csoportot megalakultnak nyilvánították, egyuttal megválasztották annak vezetőségét is. Elnök lett Uzurov György, jegyző Krisztofóvity Dusán, pénztáros Braun Antal, ellenőr Tordai Aladár; választmányi tagok: Heinrich Zuik, Gruyity Joca, Abraham Ignác, Szabó István. A szervezkedés szükségességét végül Valent, Frank, Szlakamenác és Szremác elvtársak meggyőző érvekkel bizonyították.

Nagybecskerek. Szaktársaink a napokban adják át követelésüket a munkáltatóknak s ha békés megegyezés útján nem sikerülne a követeléseket megkapni, úgy nem riadnak vissza a legvégső eszközöktől sem: a munkabeszüntéstől.

Minden öntudatos szaktárs kerülje Nagybecskereket mindaddig, míg a mozgalom véget ért.

Pancsova. Az itteni szaktársak bérmozgalma részleges sikerrel véget ért. A követeléseket a következő munkáltatók adták meg: Dumedasevics Lázár, Szubotics György,

Früh Jakab, Kulics Maurencz, Jakavlyev Arsa. *Sztrájkőrök:* Izszakovics Száva, Todorovics Péra, Losczy István, Prvanov Ráda, Petrovics Jovan, Torajics Illia, Timmel Frigyes és Miloszavlyev Zsiva. A szaktársak jegegyeztek meg maguknak ezen áru-
lőkat és ha találkoznak velük, bánjanak el velük érdemük szerint.

Lapunk zártkörön azon távirati értesítést kaptuk, hogy veszprémi szaktársaink sztrájkba léptek. Veszprém-ben kondíciót váltattak nem szabad!

Hírek.

Szaktársak, figyeljete! Az új munkásbiztosító törvény július 1-én életbe lépett. Miután a kereskedelmi miniszterium semmiféle előkészületet nem tett s ezeideig csak végrehajtó-rendeletet sem bocsátott ki: nagy tájékozatlanság és zűrzavar uralkodik az összes pénztárakban s a törvény tényleges életbeletétele sere semmi sem történt.

Ez a tájékozatlanság és zűrzavar igen alkalmas arra, hogy a munkásoknak kárt okozzon, miért is a szaktársakat a következőkre figyelmeztetjük:

1. Július hó elsejével az összes munkások baleset esetére is biztosítva vannak, tekintet nélkül arra, hogy melyik betegpénztárnak tagjai. Mindenki a kerületéhez tartozó *kerületi pénztárból* követelheti baleset esetén a segélyt. Ez a segély azonban csak az első tíz hét után jár, mert ezen tíz hét alatt a rendes betegsegély jár baleset esetén is.

2. Július elseje óta a szaktársak 86 fillér betegsegélyző-járlék felét (hetenként 43 fillért) tartoznak fizetni, vagyis nem kétharmadrészt a járuléknak. Ahol tehát a mesterek továbbra is a betegbiztosítási díj kétharmadrészt akarnak levonni, ezt ne tűrjék meg a szaktársak egyetlen helyen sem.

3. Július hatodika óta a szaktársak mindegyike az „*Általános Kerületi Munkás Betegsegélyző-Pénztár*” tagja. Figyelmeztetjük a szaktársakat, hogy a nevezett betegsegélyző-pénztár a bejelentést követő harmadik napra kiküldi minden tagnak a tagsági igazolványt s azon tagok, kik nem kaptak még eddig meg, követeljük munkáltatóiktól az igazolványt.

Azon esetben, ha a munkáltató nem jelentette volna be a kellő időben vagy a betegsegélyző járuléknak több mint felét vonná le a szaktársaktól, jelentsék ezt be rövid időn belül a szervező bizottságnak.

Bucsuszó. Pécsről való hirtelen történt távozásom alkalmával nem szoríthattam meg mindegyik szaktársam kezét. Ezután üdvözlöm a szaktársakat s kérem, hogy legyenek kitartó harcosai szervezetünknek. Szaktársi üdvözléssel *Remsák Lajos.*

Felhívás. Figyelmeztetjük a szaktársakat, hogy lakásüdvözlőlistáikat egy levelező-lapon haladéktalanul jelentsék be (VII., Dob-utca 49. sz., II. em. 13) alá, nehogy a lap szét-küldésében akadály történjen.

Szaktársak! Agitáljatok a „Népszava” napilap érdekében!

Fachblatt der Barbier- und Friseurgehilfen Ungarns

Offizielles Organ des Fachvereins der Barbier- und Friseurgehilfen Ungarns.

Unsere Krankenkasse.

Im Sinne der Verfügung des § 196 des Gesetzartikels XIV vom Jahre 1907 ist unsere Krankenkasse am 1. Juli 1. J. als Korporationskrankenkasse aufgelöst, respektive der Allgemeinen Bezirks-Arbeiterversicherungskasse einverleibt worden.

Nicht aus unserem freien Willen ist dies geschehen: die unerbittlichen Paraphen des Gesetzes haben uns dazu gezwungen, das weiß jedermann. Das ist heute eine vollendete Tatsache, und selbst wenn wir wollten, wäre daran nichts mehr zu ändern. Das Gesetz ist eben ein heilig Gebot und selbst die Herren Váry, Szikora und Genossen müssen sich davor beugen.

Jetzt kann nur noch davon die Rede sein: war es wohl besser, als unsere Arbeitgeber, respektive die Korporationseliquen unsere Krankenkasse 13 Jahre hindurch leitete, aus gutem Willen des patriotischen Lagerns, das sie zu einem Korteschlager erniedrigte und uns mit Hilfe der gewesenen Kontrollärzte unserer Rechte beraubten, wenn wir nicht geneigt waren, bei den Kassawahlen auf die Cliquepartei zu stimmen? Zu stimmen für jene Cliquepartei, die unter dem 13jährigen Bestande unserer Kasse an 8600 Kronen an Ehrendotationen unter sich verteilte? Oder war es besser in den letzten zwei Jahren, als die organisierten Gehilfen die Leitung der Kasse übernahmen, nachdem sie diese saubere Sippschaft auseinanderprengte; den durch 13 Jahre verhätschelten Fleischtopf mit solcher Kraft umstießen, daß dessen Scherben nicht nur an der Clique unheilbare Wunden schlugen, sondern auch deren schlepptragenden innerstädter Dandys, den momentanen Vorteilen zu Liebe, die Verräter ihrer Brüder waren, vollständig zerschmetterten?

In welchem Maße diese Clique unsere Kasse während der 13 Jahre ihrer Herrschaft plünderte, davon gibt die ansehnliche Summe von 8600 Kronen ein beredtes Zeugnis. Die Kasse arbeitete fortwährend mit Defizit, trotzdem man den krank Mitgliedern in keinem einzigen Falle die ihnen eventuell durch 20 Wochen hindurch gebührten Krankengelder bezahlte, sondern ihnen auf Empfehlung des Kontrollarztes hochherzig für 1—2 Wochen Krankengeld sub titulo „Reisespesen“ auszahlen ließ und sie zwecks „Luftveränderung“ ihren Eltern auf den Hals schickte, wo sie in Ermangelung tüchtiger Ärzte ihren Leiden erliegen konnten.

Die unglückseligen Zustände hörten sich zwar am 1. Juli 1905 auf, zu welcher Zeit die organisierten Friseurgehilfen die Leitung der Kasse übernahmen. Die neue Leitung entließ auf Anweisung der Generalversammlung die Kontrollärzte und stellte statt dieser sechs Spezialärzte bei der Kasse an, um dermaßen wenigstens den Ansprüchen auf dem Gebiete der modernen Gesundheitspflege einigermaßen entsprechen zu können. Es wurde am Gelde nicht gespart, um je mehr Ehrendotationen austeilen zu können, denn dies Wundertier ist bei der organisierten Arbeiterschaft ein unbekannter Begriff. Und wenn die Krankheit des Mitglieders den Aufenthalt in der Provinz er-

heischte, wurde es auch auf 10—15 Wochen dorthin geschickt, jedoch mit dem entsprechenden Krankengelde versehen. Es wurden Kranke in Abbazia, in Wasserheilanstalten und anderen Bädern gepflegt und doch vermehrte sich das Vermögen der Kasse während der zwei Jahre um 3500 Kronen, was von ihrer vorgesetzten Behörde, der V. Bezirksvorstellung ämtlich konstatiert wurde.

Wird es besser sein, daß unsere Krankenkasse der Allgemeinen Bezirks-Arbeiterversicherungskasse einverleibt wurde? Ziehen wir das glänzende Resultat der letzten zwei Jahre in Erwägung, möchten wir fast sagen, es wäre besser gewesen, wenn uns auch fernerhin unsere eigene Krankenkasse geblieben wäre. Wir dürfen jedoch nicht vergessen, daß unser Mitgliederkontingent sehr niedrig ist. Dazu sind die wöchentlichen Beiträge so gering gewesen, daß wir mit bestem Willen und allem Kraftaufwand den modernen hygienischen Anforderungen nicht hätten Genüge leisten können. Bei der Herstellung unserer Gesundheit aber kann, ja, darf man nicht sparen, denn es könnte zum Nachteile des Kranken geschehen.

All das in Erwägung gezogen, müssen wir eingestehen, daß es in Zukunft besser sein wird. Wahr ist es zwar, daß in Zukunft nicht wir die Kasse leiten; es diene jedoch zur Beruhigung, daß dies auch für uns unsere Arbeitergenossen tun, die ebenso unterdrückte und ausgebeutete Sklaven sind als wir, daher unsere Freuden und Leiden eben so kennen, als wir selbst.

Aber abgesehen von dem allem, ist die Einverleibung unserer Kasse uns auch deshalb vom Vorteile, weil uns die Korporationseliquen jetzt wenigstens nicht mehr den Vorwurf machen kann, daß wir für die Interessen unserer Kollegen nur deshalb kämpfen, sie darum aufklären, um nur bei der Krankenkasse gutbesoldete Existenzen innehaben zu können. Diese niederträchtige Waffe hat nun das neue Krankenversicherungsgesetz den Verleumdern gründlich aus der Hand geschlagen.

Von dieser niederträchtigen Verleumdung sind wir mit der nunmehr vollendeten Einverleibung unserer Krankenkasse gänzlich befreit worden, was uns sicherlich nicht davon zurückhalten wird, mit verdoppelter Kraft und frischem Mute für das Wohl unserer Kollegen weiter zu kämpfen. Damit werden wir unseren irreführten Kollegen beweisen, daß wir nicht aus Egoismus, oder weil wir bei unserer Krankenkasse Anstellungen hatten, in ihrem eigenen Interesse arbeiteten, sondern aus kollegialer Liebe und Pflicht gegen den herzlosen Ausbeutungswucher der Arbeitgeber.

Und erst dann werden es auch die Schleppenträger einsehen, daß es doch wirklich jetzt besser ist.

Die Leitung.

Während der kurzen, aber umso mithevollten Zeit unserer Organisation wurde das Wirken der Leitung unserer Organisation wiederholt zum Gegenstand der Kritik gemacht.

Ist die Kritik sachlich und geschieht sie innerhalb des Rahmens des internen Organisationslebens, so wird dies jedermann umso selbstver-

ständlicher finden, zumal dies dann nur von vortheilhafter Folgen begleitet sein kann. Wir sind aber doch schwache Menschen und die Leitung rekrutiert sich im allgemeinen aus gleichsolchen Kollegen. Aus diesem Grunde geschah es auch bei uns, daß trotz der vielfachen Kritik und Antriebes die Leitung noch immer in ihrem alten Geleise wandelt, d. h. — sie „leitet“ nicht.

Bei den Mitgliederversammlungen tauchten der nützlichen Pläne in Hülle und Fülle auf, Pläne, die von den Mitgliedern selbst aufgeworfen, und die dazu berufen gewesen wären, die Erstarbung unserer Organisation ganz außerordentlich zu fördern, die aber bis heute noch nicht verwirklicht wurden. Suchen wir nach dessen Ursache, so wird es unsehwer sein, sie zu finden. Der Fehler liegt in den Mitgliedern selbst. Eine Truppe hat solche Anführer, wie sie es verdient Mißbrauch die Leitung das Vertrauen der Mitglieder, indem sie die ihr übertragene Aufgabe nicht erfüllt, so ist ihr das Vertrauen zu entziehen. Erkennen wieder demgegen die Mitglieder die Situation nicht und sind sie mit jenem Zweck, zu dessen Erreichen sie sich in kollegialer Liebe verbindet haben, nicht im reinen, so verdienen sie es, daß die mit ihrem Vertrauen beschenkte Leitung ihre Aufträge nicht respektiert, ich glaube aber, daß wir dabei nicht stehen bleiben können. Unsere Organisation ist nicht darum entstanden, um ihren Mitgliedern nach den Intentionen der auf dem spießbürgerlichen Niveau der Selbstbildungsvereine und Tischgesellschaften stehenden Körperschaften Trinkgelage und Lazardspiele zu arrangieren. Es kann nicht der einzige Zweck unserer Organisation sein, ihren Mitgliedern ihre Beiträge abzuhelmern und sich mit anderem nicht zu befassen. Wohl aber ist die Organisation dazu da, die Friseurgehilfen aus ihrem elenden Dasein der Sklaverei zu befreien.

Es ist notwendig, daß unsere Organisation erstarke und besonders im Interesse der in nächster Zukunft in die Wege zu leitenden Bewegungen eine ernste, gerechte und aufrichtige Kritik zu üben. Die Leitung steht gegenwärtig nicht auf der Höhe ihrer Aufgabe; die an sie geknüpften Erwartungen erfüllt sie nicht. Eine solche Leitung möchte bei anderen, pflichtbewußten, die Interessen der Gesamtschaft vor Augen haltenden Körperschaften auch nicht einen Augenblick geduldet werden. Bei anderen Körperschaften kann aber eine solche Leitung auch nicht sein, weil auch die Mitglieder andere sind. Damit es auch bei uns anders werde, ist es notwendig, daß auch die Mitglieder anders werden. Man betrachte die Organisation nicht für eine Marktboje oder gar für die Sammelbüchse des Heil. Antonius, in welche man seine Heller hineinwirft und sich dann, wie wenn man damit im Interesse der Gesamtschaft alles getan hätte, von dannen spudet und auf die gebratenen Spatzen wartet. Die Organisation ist dazu berufen, ihre Mitglieder zum Selbstbewußtsein zu erwecken, die in ihnen schlummernde Kraft zu stählen und jedes zum Zweck führende Mittel zu ergreifen, welches geeignet erscheint, die erniedrigende und beschämende Lage der Friseurgehilfen in Kürze zu ändern.

Keines dieser Ziele war die Organisation bisher in stande zu erreichen. Den Mitgliedern fehlte die ehrliche Absicht, ihre Lage zu ändern. Denn sind die Friseurgehilfen sich ihrer elenden Unterdrückung, ihrer knechtlichen Behandlung und Geringschätzung, die ihnen seitens der Arbeitgeber, ferner der Erniedrigung mit dem Almosen, die ihnen seitens des Publikums zuteil wird, bewußt, und wollen sie dies nicht länger dulden, so müssen sie es doch endlich einsehen, daß die Organisation keine solche Mitglieder braucht, deren Lämmeregduld der eines im Joch stehenden Viehes gleichkommt. Wohl aber braucht die Organisation kampfbereite, von revolutionärem Geiste durchdrungene Soldaten, die kaum das Signal erwarten, welches sie in dem gegen ihre Unterdrücker zu eröffnenden Kampfe in die Schranken ruft. Und wenn die Friseurgehilfen gleich den Arbeitergenossen anderer Gewerkschaften von dem alles reinigenden Feuer durchdrungen sein werden, dann wird die Leitung in stande sein, ihre Aufgabe zu erfüllen. Dieses Bewußtsein wird der Leitung ein Ansporn sein zum weiteren Schaffen; denn sie wird wissen, daß sie bei der Arbeit nicht allein ist, sondern die mit ihr fühlende, mit ihr Schulter an Schulter kämpfende Gesamtschaft der Friseurgehilfen bei sich hat.

Zur Beachtung!

Am 1. Juli ist das neue Arbeiterversicherungsgesetz ins Leben getreten. Nachdem das Handelsministerium aus diesem Anlasse keinerlei Vorkehrungen oder Verfügungen getroffen, ja nicht einmal eine Exekutivverordnung erlassen hat; herrscht bei sämtlichen Krankenkassen die größte Unwissenheit und Konsternation.

Dieses Unwissen und Durcheinander ist geeignet, den Arbeitern Schaden zu verursachen, weswegen wir die Kollegen auf Folgendes aufmerksam machen wollen:

1. Mit 1. Juli sind sämtliche Arbeiter auch für Unfall versichert, ohne Unterschied dessen, welcher gewerkschaftlichen Krankenkasse sie angehören. Im Falle eines Unfalles kann jeder Arbeiter bei der Bezirkskasse seines Bezirkes die ihm rechtlich gebührende Unterstützung fordern. Diese Unterstützung kommt ihm jedoch erst nach den ersten 10 Wochen zu; zumal für die ersten 10 Wochen auch in diesem Falle die Krankenkasse die Lasten zu tragen hat.

2. Vom 1. Juli an haben die Kollegen wöchentlich 86 Heller, d. h. die Hälfte dessen, also 43 Heller an Beiträgen zu entrichten, da nach dem neuen Gesetze die Arbeiter nicht zwei Dritteile, sondern die Hälfte der Beiträge zu bezahlen haben. Wo daher der Arbeitgeber auch fernerhin zwei Dritteile der Beiträge in Abzug bringen wollen, bringe man dies sofort zur Anzeige.

3. Seit 6. Juli ist jeder einzelne Kollege Mitglied der „Allgemeinen Bezirks-Arbeiterversicherungskasse“. Wir machen daher die Kollegen aufmerksam, daß die genannte Krankenkasse am dritten Tage nach der Einmeldung die Legitimationen jedem einzelnen Mitgliede zusendet. Wer daher seine Legitimation bisher noch nicht erhalten hat, möge diese von seinem Arbeitgeber mit Nachdruck fordern.

Ebenso ersuchen wir die Kollegen, wenn im Falle ein Arbeitgeber mehr als die Hälfte der oben beschriebenen Mitgliedsbeiträge in Abzug bringen sollte, dies in kürzester Zeit dem Organisationskomitee mitzuteilen.

Aus der Provinz.

Ujvidék. (Neusatz.) Am 7. Juli konstituierten die hiesigen Kollegen die Ujvidéker Ortsgruppe des Vereines der ungarländischen Friseurgehülfen. Kollege A. Torday begrüßte die Kollegen im Namen der Einberufter; auf seine Empfehlung wurden gewählt: zum Vorsitzenden G. Uzurov, zum Schriftführer A. Braun. Referenten waren die Kollegen Schiff und Tattity, welche die Tagesordnung in ungarischer, bzw. in serbischer Sprache erläuterten, wobei sie die elende Lage der Neusatz Friseurgehülfen in grellen Farben beleuchteten. Nachdem die Versammlung die Ortsgruppe für konstituiert erklärte, wurde zur Wahl der definitiven Leitung geschritten. Es wurden gewählt: G. Uzurov zum Obmann, Dusan Krištofowity zum Schriftführer, A. Braun zum Kassier, A. Torday zum Kontrollor. In den Ausschuß: H. Zuick, Joca Gruyity, I. Abraham und S. Szabó. Schließlich wurde die Notwendigkeit der Organisation von den Kollegen Szlankamenacz, Valent, Frank und Szremacz in schwungvoller Rede und bei gewichtigen Argumenten beschlossen.

Gut Schorf den neuen Kämpfern unserer Organisation!

Veszprém. Die Veßprémer Kollegen beschlossen in einer am 8. d. M. stattgefundenen Versammlung der Organisation beizutreten und ließen sich auch sofort einschreiben. Da aber die Zahl der dortigen Kollegen fünfzehn nicht übersteigt, wurde vorläufig die Zahlstelle kreiert, zu deren Vertrauensmann Kollege G. Postásy gewählt wurde. Wir begrüßen die Veßprémer Kollegen auf dem Boden der modernen Arbeiterbewegung!

Cegléd. Auch die Cegléder Kollegen sind ihrer mißlichen Lage überdrüssig geworden; um daran zu ändern, beschlossen sie den Beitritt zu der Organisation. Doch stoßen die Cegléder Kollegen bei ihrem Bestreben nicht nur bei dem größten Teil der Arbeitgeber auf heftigen Widerstand, sondern es gibt leider auch unter den dortigen Kollegen einige Grünlinge, die noch nicht selbstständig denken können. Untersolchen Umständen mußten die dortigen fortschrittlich gesinnten Kollegen vorläufig von der Konstituierung der Ortsgruppe abstehen und sich mit der Gründung einer Einzahlstelle begnügen. Zum Vertrauensmann wurde Kollege Johann Soós gewählt.

Indem wir dies konstatieren, können wir es nicht verschweigen, mit welcher Beschränktheit einer der dortigen Dunkelmänner sein Fernbleiben von der Organisation motiviert. Es folge sein Schreiben:

An Herrn Arpad Kenézy, Mitglied des Fünferkomitees der Cegléder Friseurgehülfen!

Loco.

Ich bitte, die Güte zu haben, gelegentlich Ihrer nächsten Beratung Ihren geehrten Kollegen bekannt zu geben, daß ich niemals und unter keinerlei Umständen der Organisation beitreten werde, zumal ich kein Anhänger der sozialdemokratischen Partei bin und mit derselben nicht sympathisiere. Ich motiviere meinen Entschluß damit, daß ich, der schon ein Jahr in diesem Geschäft arbeite, noch niemals Grund zum Beklagen gehabt habe. Ferner habe ich bei anderen Organisationen erfahren, daß die sozialdemokratischen Prinzipien den Menschen dorthin bringen, daß der Gehülfe seinen Arbeitgeber nicht als seinen Chef, sondern als seinen Feind betrachtet. Ich habe meine regelmäßige Bezahlung und auch die Verpflegung ist tadellos. Und sollte ich einmal mit etwas nicht zufrieden sein, so ist dafür die Kündigung da, und hilft die nichts, so trete ich ohne Feindseligkeit aus. Indem ich dies zur gefl. Kenntnis bringe, wiederhole ich, dass ich ein unerbittlicher Feind des Sozialismus bin und höre nicht auf die Budapester großmäuligen Spießgesellen, weil sie die ehrliche ungarische Arbeitererschaft mit ihren Irrelehren irreführen und sich an dem bitter verdienten und eingezahlten Gelde der Arbeiter mästen. Ich ersuche Sie, mein Schreiben ihren Kollegen zur Kenntnis zu bringen. Vor Drohungen fürchte ich mich nicht, zumal ich so viel Kraft besitze, mich zu rächen, im Streikfalle aber wird die öffentliche Meinung auf meiner Seite sein. Und somit werde ich zu der am Sonntag stattfindenden Versammlung nicht erscheinen.

Alexander Kassa, Friseurgehülfe.

Friseurgehülfe Kassa tischt in seinem Schreiben so viel grünes Zeug auf, daß man darüber lachen könnte, möchte uns die grenzenlose Beschränktheit nicht mit einem Maße gewissen Bedauerns erfüllen. Man sieht, daß dieser Herr noch ein Grünling ist, der bei einigen Schundromanen und der Zeitung des dortigen Abgeordneten Kossuths flügge geworden ist. Der aus seinem Schreiben protzende Patriotismus, ein Wisch, mit dem man die im Nebel der Unwissenheit vegetierenden Arbeiter in der Dummheit zu halten versucht, wäre noch das ärmste Zeugnis seiner grenzenlosen Beschränktheit und Kurzsichtigkeit, wenn er nicht die Absicht bekunden möchte, sein festverschlossenes Weichhirn auch niemals dem Fortschritte, der modernen Weltan-

schaung zu eröffnen. Die Antipathie dieses privilegierten Tiergartenbewohners gegen den Sozialismus wird den Wolkenlauf gewiß nicht zum Stehen bringen. Das Motiv seines Entschlusses, seiner gegenwärtigen Zufriedenheit, ist seiner Meinung nach Grund genug, sich um die eines Menschens unwürdige Lage tausender Kollegen nicht zu kümmern. Mit diesem lächerlich egoistischen Argumente wird dieser Protzpatriot es im Reiche der Analphabeten gewiß noch zu etwas bringen. Auch will dieser Herr mit einem „Chef“, diesem unbeschränkten Machthaber eines längst verschwundenen Zeitalters begnügen und rügt die aufgeklärte Arbeiterschaft, die damit längst im reinen ist, daß sie nicht zu Kriechen hat, daß Arbeiter und Arbeitgeberzweiganz gleichberechtigte Faktoren sind und nicht „die sozialdemokratischen Prinzipien“, sondern die Herz- und rücksichtslosen Ausbeutungssucht seiner „Chefs“ den Sozialismus nährt und groß zieht. Was die Lästzunge des Herrn Kassa bezüglich der Mast der „großmäuligen Budapester Spießgesellen an dem bitter verdienten und eingezahlten Gelde der Arbeiter betrifft, wollen wir bemerken, daß das Gebahren der großmäuligen Budapester Spießgesellen unter der strengsten Kontrolle der Funktionäre seiner koalitierten politischen Partei steht, die eine so scharfe Kontrolle über sie ausübt, die gewiss nicht eine jede politische Partei aushalten würde. Jedoch wir fürchten, dem grünen Geschwätz dieses wahnwitzigen Wasserkopfes zu viel Aufmerksamkeit geschenkt zu haben. Eines jedoch wollen wir der Aufmerksamkeit des Cegléder Patrioten empfehlen. Am Geschwätz erkennt man den Toren, ein gewisses Tier an seinen Ohren! Ist jemand dumm genug, um sein Maul zu halten und seine Ohren zu verbergen — kann er noch für einen Weisen gehalten werden. (Die Red.)

Abschiedsgruss. Wegen meiner plötzlich erfolgten Abreise von Pécs (Fünfkirchen) hatte ich nicht mehr die Zeit, jedem meiner guten Freunde und Kollegen zum Abschied die Freundeshand zu reichen.

Ich entbiete daher jedem meiner guten Freunde und Kollegen auf diesem Wege meinen tiefempfundenen Abschiedsgruß und ersuche sie, unserer Organisation treue und ausdauernde Kämpfer zu bleiben.

Kit kollegialem Gruß

Ludwig Remsdk,
Friseurgehülfe.

Legujabb!

Most jelent meg!

Be a szövetezetbe!
Szervezzük a fogyasztást!

Minden elvtárs, aki a szövetezeti mozgalom iránt érdeklődik, vegye meg a kis fizetett, melyben igen sok hasznos tudnivalót találhat.

Ára 4 fillér.

Kapható a „NÉPSZAVA“ könyvkereskedésben,
VII., Nyár-utca 1. szám.

Für die Redaktion verantwortlich: Johann Deffert.

Világosság könyvnyomda r. t. Budapest, VII., Nyár-utca 1.